

fort. Ligeledes har man fundet den foreslaede almindelige offentlige Bekendtgørelse om Søforklarings Optagelse mindre heldig, i det en saadan Bekendtgørelse, der formentlig maatte indrykkes i Bladene, hvad de tidligere Forslag ogsaa udtrykkelig bestemte, nødvendig maa foranledige et længere Op- hold, og dens Rytte derhos kan være tvivlsom, særlig hvor de Interesserede ere boplatte i Udlandet. Efter Udvalgets Anskuelse maa det være tilstrækkeligt, at der gøres, hvad der efter Omstændighederne i det enkelte Tilfælde er muligt for at underrette de vedkommende om Søforklarings Optagelse.

Udvalget maa derhos anse det rigtigt, om der i denne Paragraf blev optaget en tilsvarende Bestemmelse til Sø- og Handelsretslovens § 35 om, at der i disse Sager ikke behøves Indstævning af tidligere førte Vidner, samt at Reglen om, at ustævnt skal være nævnt, ikke er gældende, dog med den i nysnævnte Lovforskrift indeholdte Modifikation.

Til § 8.

Af Hensyn til den tilsvarende Bestemmelse i Sølovens § 40, saaledes som denne blev vedtaget i Landstinget, vil det være nødvendigt at foreslaa en mindre Ændring i Bestemmelsen om, at Søforhør skal optages i det Tilfælde, at Skibet er blevet ramt af nogen Ulykke, hvorved Mennekeli er gaaet tabt, nemlig en Tilføjelse om, at denne Ulykke skal være passeret uden for dansk Havn.

Det ovennævnte Mindretal (Høst og Martensen) antager derhos, at Bestemmelsen om, at Søforhør i de omtalte Tilfælde skal optages „i Sammenhæng med“ Søforklaringen vil volde betydelige Vanskeligheder i Praksis, idet det næppe vil kunne lade sig gøre at lade Søforklaringen, der dog nærmest maa betragtes som et Tingsvidne i en civil Sag, umærkelig glide over til en kriminel Undersøgelse. Dertil kommer, at der formentlig ikke er tilstrækkelig Grund til ubetinget at optage Forhør i alle de i Paragraffen nævnte Tilfælde, hvorimod det turde være fuldkommen fyldestgørende, at Forhør i Overensstemmelse med Lovgivningens al-

mindelige Regler kun optages, naar der er Anledning til at antage, at der er paadraget et Strafsansvar. Mindretallet anser det derfor for heldigere at bibeholde de tidligere Lovforslags Bestemmelse for dette Punkts Vedkommende, og tillader sig at stille Ændringsforslag herom under Nr. 22.

Til § 9.

Den i Paragraffen Justitsministeren givne Bemyndigelse til at henvise Sagen til Sø- og Handelsretten i København, bør formentlig ogsaa gælde, hvor der er Spørgsmaal om at frakende en Lods Retten til at gøre Tjeneste i denne Egenstab.

Til § 13.

Den Fritagelse for Rettsgebyrer, der her indrømmes Skibe, som ere undtagne fra Registrering, bør efter Udvalgets Formening kun gælde danske Skibe.

Til § 14.

Da Lovens Strafftræden maa være afhængig af Tiden, naar Søloven træder i Kraft, vil et hertil sigtende Forslag være nødvendigt. Ligeledes er det fundet nødvendigt at foreslaa en Bestemmelse om, at der i Lovens ved kongelig Anordning kan for Færøernes Vedkommende gøres de Bømpelser, der følge af disse Ders særegne Forhold. Af Hensigtsmæssigheds Hensyn ere disse Forslag optagne i en særegen Paragraf og har man derhos fundet rigtigst at udelade Slutningsstykket i § 14 om Lovens tilbagevirkende Kraft, idet Spørgsmaal herom formentlig rettest bør overlades til vedkommende Domstols egen Afgørelse i det enkelte Tilfælde.

Sluttelig tilføjes, at foruden de Ændringsforslag, der ville blive en Følge af de ovenstaaende Bemærkninger, har Udvalget fundet Anledning til at foreslaa enkelte Redaktionsændringer, der formentlig ikke behøve nogen særlig Motivering.

I Genhold til det foranstaaende, og idet Lovforslaget i øvrigt indstilles til Vedtagelse, tillader Udvalget sig at foreslaa følgende